

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **GRUPO ANTOLIN BOHEMIA, a. s.**, se sídlem Stráž nad Nisou, Svárovská 696, IČ: 601 92 925, zast. JUDr. Václavem Faltýnem, advokátem, se sídlem Domažlice, nám. Míru 143, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2014, č. j. 28124-2/2014-900000-304.8,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 8. 7. 2014, č. j. 28124-2/2014-900000-304.8, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Václava Faltýna, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 4. 2014, ev. č. MRN 14CZ51000014ZJQNB9. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o propuštění zboží do celního režimu volný oběh zboží a zároveň vyměřil dovozní clo ve výši 166 514 Kč a antidumpingové clo ve výši 173 650 Kč.

Žalobce v podané žalobě projevil nesouhlas s rozhodnutím žalovaného, jímž mu bylo v souvislosti s propuštěním zboží do režimu volného oběhu vyměřeno a předepsáno k úhradě též antidumpingové clo, přestože mu dle názoru žalobce jím dovezené zboží nepodléhalo. Podle žalobce z hlediska stanovení, zda předmětné zboží podléhá, či nepodléhá

antidumpingovému clu, je fakticky i právně významné to, zda se jedná o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nebo o rohože vyrobené ze skleněné stříže. Žalobce uvedl, že mezi ním a žalovaným není sporu o tom, že dotčeným zbožím jsou rohože vyrobené ze skleněné stříže. Žalobce je přesvědčen o tom, že v případě jím dovezeného zboží, se nejednalo o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, ve smyslu užitém v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 248/2011 ze dne 9. 3. 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „prováděcí nařízení“), ale o rohože ze skleněné stříže, jež nepodléhají konečnému antidumpingovému clu, přestože je sazebně nelze zařadit jinak, než pod Taric kód 7019 31 00 90, k němuž Taric vedený v elektronické podobě automaticky přiřazuje antidumpingové clo, aniž by to mohl subjekt stojící vně správy při elektronickém podání celního prohlášení jakkoliv ovlivnit.

Podle názoru žalobce je rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu ve smyslu prováděcího nařízení Rady (EU) č. 248/2011, popis zboží uvedený v citovaném prováděcím nařízení, konkrétně v čl. 1, zatímco Taric kódy uvedené v prováděcím nařízení nejsou určující. Skutečnost, že podstatným je samotný popis zboží vyplývá dle žalobce též z judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozhodnutí č. j. 1 Afs 101/2010-83 ze dne 23. 3. 2011 a rozhodnutí č. j. 9 Afs 77/2010-33 ze dne 14. 4. 2011. Konečnému antidumpingovému clu podle čl. 1 prováděcího nařízení podléhají jen rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nikoli rohože vyrobené ze skleněné vlny, jak je v prováděcím nařízení výslovně uvedeno, ale ani rohože vyrobené ze skleněné stříže. Jiný výklad by byl v rozporu s textem citovaného nařízení, s logikou, s legitimním očekáváním subjektu stojícího vně správy a dokonce i v rozporu s původním úmyslem zákonodárce.

Žalobce dále namítal postup žalovaného, který oproti původnímu celnímu řízení nově zmiňuje a staví napadené rozhodnutí na odpovědi Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – Ochrany obchodu a na názoru GR TAXUD z roku 2013. Dle žalobce se jedná o nové podklady, opatřené žalovaným až v průběhu odvolacího řízení, o nichž žalovaný žalobce nevyrozuměl v průběhu odvolacího řízení a neumožnil mu vyjádřit se k nim a navrhnout další důkazy. Žalovaný tak podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení, zejm. § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), když žalobci upřel jeho základní procesní právo, přičemž toto samotné pochybení mohlo mít a mělo za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že se žalobce s uvedenými podklady seznámil již v jiných řízeních, je v ohledu uplatněného žalobního důvodu nevýznamná, neboť to, že odvolací orgán použije určité podklady v jiném řízení, jej nezavazuje zákonné procesní povinnosti v jiném řízení. Dle názoru žalobce nemůže dojít k nápravě ani v následném soudním řízení, neboť soud nemůže suplovat činnost žalovaného. Doplněné podklady představují názory orgánů či institucí EU, které jsou jen právně nezávazným názorem jiného orgánu veřejné moci, a navíc jde o názory, jež jsou v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahují se též k jiné době. Takovýto výklad je sám o sobě v právním státě při uplatňování státní moci zcela nepřípustný, zejména jde-li o výklad k tíži subjektu stojícího vně správy a proti jeho legitimnímu očekávání. Pro výklad a aplikaci právní normy je podstatné to, co zákonodárce skutečně napsal v právním předpisu a nikoliv to, co podle nynějšího tvrzení celních orgánů a orgánů EU údajně napsat chtěl. Kdyby zákonodárce chtěl postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to mohl a měl výslovně uvést, jako to uvedl u stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm.

Žalobce odmítá a považuje za nesprávný názor žalovaného, že rozhodující skutečností, která má vliv na to, zda bude rohož v případě dovozu z ČLR podléhat antidumpingovému clu, je druh skleněného vlákna, ze kterého je rohož vyrobena a nikoliv to, zda se jedná o vlákno sekané či nikoliv. Žalobce poukazuje na doslovné znění prováděcího nařízení, z něhož je patrné, že podléhají-li antidumpingovému clu rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, tak *a contrario* mu nepodléhají žádné jiné skleněné rohože a rozhodně mu nepodléhá dotčené zboží, které objektivně a prokazatelně není vyrobeno z nekonečných skleněných vláken, nýbrž ze skleněné stříže.

Dále žalobce poukazuje na fakt, že antidumpingové clo bylo nejprve zavedeno nařízením Komise (EU) č. 812/2010 ze dne 15. 9. 2010, o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z ČLR, na které až později navázalo prováděcí nařízení č. 248/2011. Již nařízení č. 812/2010 se podrobně zabývalo okruhem zboží, na které má antidumpingové clo dopadat, když v části B, bod 1 odst. 17 uvádělo, že se antidumpingové řízení týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken, a to: stříže, pramenců, rohoží a příze. Nejednalo se však o výrobky z těchto výrobků. Dle názoru žalobce, žalovaný tuto skutečnost zcela opomíjí a při svých úvahách se snaží za použití různých argumentů udržet svůj nesprávný názor.

Dále žalobce poukazuje na termín „*filament*“ s nímž žalovaný operoval v napadeném rozhodnutí. Dle žalobce lze v odborné literatuře, např. i ve Wikipedii vyhledat, že výraz „*filament*“ je v textilní terminologii mezinárodním označením pro všechna vlákna neomezené délky, resp. všechna umělá vlákna s výjimkou vláken, která jsou stříhána, řezána nebo trhána na určitou staplovou délku a pro přírodní hedvábí. Žalobce se tak ztotožňuje s českým překladem tohoto termínu jako „*nekonečné skleněné vlákno*“ a nesouhlasí s tvrzením, že český překlad je zužujícím ve vztahu k jiným jazykovým mutacím.

Názor žalovaného, že pod širší pojem „nekonečná vlákna“ se v prováděcím nařízení podřazují jak nekonečná vlákna v užším slova smyslu, tak vlákna sekaná, je nesprávný. Žalobce namítá, že rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken jsou z hlediska uplatňování antidumpingového cla zbožím zcela odlišným od rohoží ze skleněné stříže, což je zřejmé i z vysvětlivek k položce 7019 31 harmonizovaného systému.

V závěru žaloby žalobce shrnuje, že v případě, že vysvětlivky k harmonizovanému systému (dále jen „HS“), resp. vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře (dále jen „KN“) rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, nelze legálně ani rozumně dojít k závěru, že rohože ze stříže skleněných vláken a rohože z nekonečných skleněných vláken jsou jedním a tím samým zbožím. Podléhají-li antidumpingovému clu rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nepodléhají mu žádné jiné skleněné rohože.

Nezákonnost napadených rozhodnutí pak žalobce spatřuje též v porušení ustanovení o řízení, když žalovaný před vydáním rozhodnutí neseznámil žalobce s novými podklady, které shromáždil, a nebyly podkladem pro vydání prvoinstančního rozhodnutí. Tím byl žalobce přímo zkrácen na svých právech. Navrhl, aby napadená rozhodnutí zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl, neboť je přesvědčen, že napadené rozhodnutí včetně předcházejícího rozhodnutí prvoinstančního, bylo vydáno po řádném posouzení všech důkazních prostředků a v souladu s platnými právními předpisy.

K žalobní námitce, v níž žalobce tvrdil, že rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu, je popis zboží uvedený v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, a to s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s těmito závěry Nejvyššího správního soudu, neboť ty stanovují, že vymezení rozsahu výrobku, na nějž dopadá konečné antidumpingové clo, se určuje kombinací popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení a popisem výrobku podle příslušných kódů KN.

Podle popisu výrobku uvedeného k položce 7019 31 HS, na který popis k položce 7019 31 00 KN odkazuje, jsou rohože ploché výztuže ze skleněných pramenů skládající se z několika set paralelních filamentů nepravidelně rozdělených (překřížených). Tato vlákna mohou být sekaná (rohože ze stříže) nebo nesekaná (rohože z nekonečných vláken) a jsou spojena pomocí vhodného pojiva nebo prošívaná. Zachovávají si svůj tvar ve formě rovnoběžných filamentů, které lze jednotlivě z rohože oddělit rukou, aniž by došlo k jejímu poškození. Žalovaný je toho názoru, že z uvedeného vyplývá, že veškeré skleněné rohože jsou vyrobeny z několika set paralelních filamentů (nekonečných vláken), přičemž tyto filamenty mohou být sekané (rohože ze stříže) nebo nesekané (rohože z nekonečných vláken). V obou případech se však stále jedná o rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken).

K námitce žalobce týkající se porušení ustanovení o řízení zejm. § 115 odst. 2 daňového řádu, žalovaný uvedl, že žalobce sám zařadil dovážené zboží do podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90, která podléhá antidumpingovému clu. Prvoinstanční celní úřad podané celní prohlášení přijal, údaje v celním prohlášení neověřoval a zboží propustil do volného oběhu, přičemž použití příslušných celních předpisů upravujících celní režim volného oběhu se v souladu s čl. 71 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex společenství, v platném znění (dále jen „celní kodex“), opíralo o údaje uvedené v celním prohlášení. Vzhledem k tomu, že dovážené zboží automaticky podléhá antidumpingovému clu, neměl celní úřad důvod zahajovat řízení ve smyslu čl. 68 a násl. celního kodexu, či podané celní prohlášení rozporovat a zboží do navrženého režimu volného oběhu na základě deklarovaných údajů případně nepropustit.

Žalovaný dále nesouhlasí s námitkou žalobce, že výše uvedené názory a odpovědi evropských institucí byly skutečnostmi novými, které byly získány až v odvolacím řízení. Sazebním zařazením příslušného zboží se zabývala Evropská komise, Generální ředitelství pro daně a celní unii (dále jen „GR TAXUD“) na 103. zasedání Výboru pro celní kodex ve dnech 6. – 8. 2. 2013. Žalovaný uvedl, že celní správě byly výsledky zasedání výboru pro celní kodex týkající se sazebního zařazování předmětného zboží a uplatňování antidumpingového cla na dovozy předmětného zboží z ČLR známy již v době propuštění zboží do volného oběhu a celní úřad také v souladu s těmito výsledky antidumpingové clo při propuštění předmětného zboží do volného oběhu žalobci vyměřil. Dle názoru žalovaného žalobce při formulaci této žalobní námitky vychází ze zcela jiného řízení, které se sice týká stejného meritu věci, avšak jiného období. Zmiňované řízení se týká dovozu zboží žalobcem v letech 2010 a 2011 a doměření antidumpingového cla z těchto dovozů na základě následné kontroly po propuštění zboží. Právě do tohoto řízení byly výsledky zasedání Výboru pro celní kodex doplněny jako podklady pro rozhodnutí odvolacího orgánu, neboť v době propuštění zboží do volného oběhu neexistovaly, ale poskytly výklad, který bylo možné dle názoru žalovaného vztáhnout zpětně i na dovozy daného zboží v letech 2010 a 2011.

V nyní řešené věci se však nejednalo o nové podklady pro rozhodnutí získané až v průběhu odvolacího řízení ve smyslu § 115 daňového řádu, neboť celní správě byly tyto skutečnosti známy již v době vydání rozhodnutí prvního stupně. Žalovaný rovněž poukázal na fakt, že žalobci tyto skutečnosti známy být musely, neboť s nimi byl seznámen již v rámci řízení týkající se ve svém meritu stejné věci, a to v rámci odvolacího řízení č. j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5. 3. 2014.

K námitce žalobce, že v případě názorů a odpovědí evropských institucí se jedná jen o právně nezávazné názory jiného orgánu veřejné moci odlišných od žalovaného, jež jsou navíc v rozporu s obsahem právních předpisů a vztahují se i k jiné době, žalovaný uvedl, že v obecné rovině lze jako podklad pro rozhodnutí užít všech prostředků, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně, a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to včetně případných výkladových stanovisek kompetentních orgánů a institucí Evropské unie. Žalovaný dále doplňuje, že v případě Evropské komise se navíc jedná o orgán, v jehož gesci je mimo jiné vydávání KN, vysvětlivek k ní a zároveň se jedná o orgán, který samotné nařízení č. 812/2010 vydal. Bezpochyby se tak jedná o instituci v dané věci právně nadanou, jejíž výklad pojmu „rohože z nekonečných skleněných vláken“ ve smyslu prováděcího nařízení, vysvětlivek ke KN a jednotlivých podpoložek KN žalovaný považuje za správný a naplňující smysl a účel prováděcího nařízení. Dále žalovaný odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a navrhl zamítnutí žalob.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Celní úřad pro hlavní město Prahu propustil na návrh žalobce jakožto deklaranta v přímém zastoupení právnické osoby Nieten Internationale Spedition, s. r. o., se sídlem Chrastavice, u Nietenu 65, do režimu volného oběhu zboží, skleněné rohože. V celním prohlášení uvedl zástupce deklaranta do kolonky č. 31 druh dováženého zboží, skleněné rohože a do kolonky č. 33 číselný kód podpoložky KN 701931 00 s Taric kódem 90 a přídavným kódem A983. Do kolonky č. 34a, označenou jako kód země původu, uvedl deklarant zkratku CN, do kolonky č. 35 označenou hrubá hmotnost (kg) uvedl 61 416 kg a do kolonky č. 47 uvedl částku 2 378 766 Kč jako základ pro vyměření poplatku. V celním prohlášení byla jako odesílatel zboží označena společnost se sídlem v Čínské lidové republice, společnost JIANGSU CHANGHAI COMPOSITE MATERIAL, Tangqiao Yaoguan Town, Changzhou City, Čína.

Na základě podaného celního prohlášení rozhodl prvoinstanční správní orgán, rozhodnutím ev. č. MRN 14CZ51000014ZJQNB9 ze dne 2. 4. 2014, o propuštění dováženého zboží do navrhovaného celního režimu, volný oběh zboží, přičemž žalobci vyměřil jak dovozní clo ve výši 166 514 Kč, tak i clo antidumpingové ve výši 173 650 Kč, jež vyměřil v souladu s prováděcím nařízením Rady (EU) č. 248/2011.

Žalobce proti tomu rozhodnutí podal odvolání, ve kterém navrhl, aby prvoinstanční rozhodnutí bylo změněno tak, že antidumpingové clo nebude žalobci vyměřeno a předepsáno k úhradě. Žalobce je totiž přesvědčen, že dovážené zboží antidumpingovému clu nepodléhá, neboť se jedná o rohože ze skleněné stříže a nikoli o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken. Odvoláním napadené rozhodnutí považuje za zjevně nesprávné a nezákonné pro rozpor s reálným stavem skutkovým a s právními předpisy. Ačkoliv žalobce své odvolání odůvodňuje ve své podstatě shodně jako žalobu, považuje soud za vhodné zmínit skutečnost, že v rámci odvolání žalobce uvedl, že v celním řízení navrhoval odebrání vzorků dováženého zboží za účelem prokázání skutečnosti, že se jedná o rohože ze skleněné stříže a nikoliv o rohože z nekonečného skleněného vlákna, aby v případném odvolacím řízení

nedošlo k důkazní nouzi. Této žádosti nebylo celním orgánem vyhověno, přestože věděl, že žalobce nesouhlasí s vyměřením antidumpingového cla. Žalobce z tohoto důvodu předpokládá, že celní úřad neměl a nemá pochybnosti o tom, že se jedná o rohože ze skleněné stříže.

Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvního stupně potvrdil. Poukázal, že problematikou sazebního zařazování rohoží ze skleněných střížových vláken a následně i dopadu prováděcího nařízení na dovoz tohoto zboží z ČLR se podrobně zabývalo GŘ TAXUD na 103. zasedání Výboru pro celní kodex ve dnech 6. - 8. 2. 2013, jehož se účastnili i zástupci z České republiky, přičemž projednávána byla otázka, zda sazebně zařadit rohože ze skleněných vláken vyrobené z filamentů (nekonečných vláken), které jsou sekané (stříž), pod kód KN 701931 10 jako „rohože vyrobené z filamentů/nekonečných vláken“, na které se vztahuje ustanovení o antidumpingovém clu, nebo pod kód KN 701931 90 jako „ostatní rohože“, které antidumpingovému clu nepodléhají. GŘ TAXUD uvedlo, že kód KN 701931 10 se vztahuje na výrobky vyrobené z filamentů (bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv), a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 701931 jsou jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného vlákna vyrobeny z filamentů, přičemž výrazy „filamenty“ a „nekonečné filamenty/vlákná“ lze užívat jako synonyma a spadají pod ně též výrobky ze stříže. GŘ TAXUD dále ke KN platné pro rok 2013 konstatovalo, že kód KN 701931 10 byl vytvořen pro rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken) s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a kód 701931 90 byl vytvořen pro rohože vyrobené ze skleněné vlny. Nicméně podle rozhodnutí Světové celní organizace (WCO), byly následně rohože ze skleněné vlny zařazovány do položky 7019 39 HS a v konečném důsledku tedy zůstala podpoložka 7019 31 90 KN „prázdná“, a proto byla v KN platné pro rok 2014 zrušena.

Ve svém rozhodnutí žalovaný též poukázal na závěr zasedání výboru pro celní kodex, který stanovil, že *„kód KN 701931 10 se vztahuje na výrobky z filamentů, bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoliv, a také podle Vysvětlivek k HS pro položku 7019 31, jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného skleněného vlákna, jsou výrobky z filamentů: „Rohože jsou plošné vyztužovací výrobky ze skleněných pramenů, které sestávají z několika stovek paralelních filamentů rozložených v náhodném uspořádání“*. Žalovaný ve svém rozhodnutí k tomuto závěru doplnil, že zboží zařazované v roce 2013 pod tuto podpoložku KN 701931 10, podléhalo antidumpingovému clu. Žalovaný je přesvědčen, že tento závěr lze aplikovat i na dovozy rohoží ze skleněných střížových vláken realizované v roce 2014. K obdobnému závěru došla i Evropská komise, Generální ředitelství pro obchod, Ředitelství H – ochrany obchodu, Antidumpingového a antisubvenčního výboru ve svém stanovisku ze dne 29. 1. 2014, ze kterého vyplývá, že rohože vyrobené ze stříže spadají pod obecný pojem „rohože vyrobené z nekonečných vláken (filamentů)“ a podléhají tudíž antidumpingovému clu uloženému prováděcím nařízením. Jinými slovy, jediným typem rohoží, který pod tento pojem nespadá, jsou rohože ze skleněné vlny. Žalovaný uvedl, že s výše uvedenými závěry výboru pro celní kodex, tak se stanoviskem Evropské komise, byl seznámen již v rámci předchozích odvolacích řízení týkajících se ve svém meritu stejné věci (viz. č.j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5. 3. 2014), tedy v době podání odvolání proti napadenému rozhodnutí, mu byly tyto závěry známy. Pro rozhodnutí, zda dovážené zboží podléhá antidumpingovému clu, je rozhodující druh vlákna, z něhož je rohož vyrobená. Ačkoliv na druhé straně sám přiznává, že termín „*filament*“ v české jazykové verzi prováděcího nařízení překládaný jako „nekonečné vlákno“, případně jen „vlákno“, může působit interpretační potíže. Žalovaný v rámci odvolacího řízení porovnal znění čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, uvádějící popis výrobků, na které se vztahuje antidumpingové clo, v několika jazykových verzích (české, slovenské, polské, anglické, německé), přičemž

upozornil na to, že každá jazyková verze unijního předpisu je stejně autentická a má v principu stejnou relevanci. Porovnáním několika jazykových verzí, dospěl žalovaný k závěru, že v některých případech hovoří překlad prováděcího nařízení o „rohožích vyrobených z nekonečných skleněných vláken“ v jiných případech o „rohožích vyrobených ze skleněných vláken“.

Dle názoru žalovaného však není možné, spokojit se při výkladu čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení pouze s prostým jazykovým výkladem, ale je nutno přihlídnout též ke smyslu a účelu právní normy, přičemž rozhodující je smysl a účel normy, nikoliv samotná její dikce. Účelem prováděcího nařízení je poskytnout ochranu vnitřnímu trhu Evropské unie před dumpingovým dovozem některých výrobků z nekonečných skleněných vláken z ČLR, a to formou uvalení antidumpingového cla na tyto výrobky. V anglickém a německém znění čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení, se termín „*filament*“ vyskytuje v takové souvislosti, že lze jednoznačně dovodit, že se jedná o skleněná vlákna v širším slova smyslu (tj. „nekonečně“ dlouhá i nasekaná), přičemž z preambule nařízení je zřejmé, že z antidumpingového opatření byla z určitých důvodů vyřazena skleněná příze a skleněná vlna. Z těchto pasáží, dle žalovaného nijak nevyplývá, že by z antidumpingového opatření měly být vyňaty též rohože ze sekaných (střížových) nekonečných vláken. Dále žalovaný upozornil na skutečnost, že ve více jazykových verzích (např. anglické, francouzské, německé, polské, slovenské), se v názvu předpisu vyskytuje slovo „nekonečná“ či „kontinuální“ ve spojení s výrazem „*filament*“, avšak v samotném čl. 1 odst. 1 již tento přívlastek neobjevuje. Prováděcí nařízení naopak ve výčtu dotčených výrobků uvádí v čl. 1 též stříž, kterou nelze v úzkém slova smyslu podřadit pod termín „nekonečná vlákna“. Na základě výše uvedeného, je žalovaný toho názoru, že z terminologie názvu předpisu a z terminologie použité v čl. 1 tohoto předpisu, lze dovodit, že pod termín „nekonečná vlákna“ lze v širším slova smyslu podřadit jak nekonečná vlákna, tak i vlákna sekaná. Obdobně jako žalovaný uvedl ve svém vyjádření k žalobě popsaném výše, tak i v napadeném rozhodnutí je žalovaný toho názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se žalobcem uvedenými rozhodnutími Nejvyššího správního soudu, týkající se oprávnění celních orgánů uvalit antidumpingové clo, založené na kombinaci popisu výrobku a kódů KN. Žalovaný uzavřel, že v kontextu vysvětlivek k HS, závěru ze zasedání Výboru pro celní kodex a stanoviska Evropské komise, rohože ze střížových skleněných vláken spadají pod obecnější pojem rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken a dopadá tak na ně konečné antidumpingové clo. V závěru napadeného rozhodnutí zhodnotil žalovaný jako irelevantní námitku žalobce týkající se jeho žádosti o provedení odběru vzorku z dováženého zboží v průběhu celního řízení, neboť tato žádost nebyla ze spisového materiálu patrná.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud při splnění podmínek podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. o podané žalobě rozhodl, aniž nařizoval ústní jednání.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že podstatou projednávané věci je uložení konečného antidumpingového cla na základě prováděcího nařízení č. 248/2011. Článek I. 1 odst. 1 tohoto nařízení, označený jako „dotčený výrobek“ stanoví, že: „...*dotčeným výrobkem popsaným v oznámení o zahájení je stříž (chopped strands) ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramence (rovings) skleněných vláken, lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken*“.

s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, 7019 12 00, 7019 19 10 a ex 7019 31 00 ...).

Žalobce ani žalovaný, ve svých tvrzeních nerozporují skutečnost, že v případě žalobcem dováženého zboží, jde o rohože vyrobené ze skleněné stříže.

Žalobce v žalobě předně namítá, že v případě jím dováženého zboží, se nejedná o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, ve smyslu tohoto pojmu používaného prováděcím nařízením, ale o rohože ze skleněné stříže, jež nepodléhají konečnému antidumpingovému clu.

Podle článku 1 bod 1 nařízení č. 248/2011 se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramenců skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 70191100, ex70191200 a ex70193100 (kódy TARIC 7019120021, 7019120022, 7019120023, 7019120024, 7019120039, 7019310029 a 7019310099) a pocházejících z Čínské lidové republiky. Antidumpingové clo bylo na předmětné dovozy uvaleno ve výši 13,8 %.

Podle nařízení Komise (ES) č. 948/2009 ze dne 30. 9. 2009, kterým se měnila příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, (celní sazebník pro rok 2010), a podle nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. 10. 2010, kterým se měnila příloha I nařízení č. 2658/87, (celní sazebník pro rok 2011), nebyla položka 7019 31 Harmonizovaného systému dále roztržíděna a sedmé a osmé místo bylo označeno jen číslicemi 00. Do čísla Harmonizovaného systému 7019 spadala skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny) a do položky Harmonizovaného systému 31 spadaly rohože (bez dalšího právně závazného roztržídění).

Z hlediska členění TARIC, který určuje deváté a desáté místo kódu zboží, byla podpoložka KN 7019 31 00 roztržíděna do dne 16. 9. 2010 na rohože s nízkou kapacitou absorpce vlhkosti, určené výhradně pro použití v civilních letadlech (kód 20), a rohože ostatní (kód 90). S účinností ode dne 17. 9. 2010 bylo toto roztržídění z hlediska TARIC změno z kódů 20 na 21 a z 90 na 91, přičemž původní rohože ostatní byly dále roztržíděny na rohože ze skleněné vlny (kód 91) a ostatní (kód 99). Následně bylo uvedené rozčlenění změněno s účinností ode dne 1. 1. 2012 nařízením Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. 9. 2011, kterým se měnila příloha I nařízení č. 2658/87, (celní sazebník pro rok 2012).

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015-272, vyložil postup při zařazování zboží do kombinované nomenklatury následujícím způsobem:

Nejprve je třeba (1) přesně určit fyzické vlastnosti zboží a užití, k němuž je určeno; dále (2) je třeba s ohledem na znění položek příslušných tříd a kapitol (a) provést prozatímní zařazení na základě užití, k němuž je zboží určeno, a (b) provést prozatímní zařazení na základě fyzických vlastností zboží; v následující fázi (3) je třeba určit, zda společné posouzení znění položek a poznámek tříd a kapitol umožňuje jednoznačné a přesné zařazení; není-li to možné (4), musí být střet norem vyřešen použitím dalších interpretačních pravidel; nakonec (5) je třeba provést zařazení do (a) podpoložky harmonizovaného systému a (b) podpoložky kombinované nomenklatury.

Tabulka kombinované nomenklatury

7019	Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny) Skleněná vlákna patřící do tohoto čísla se vyrábějí z textilního skla, tj. ze skleněných výrobků, jejichž filamenty jsou většinou navzájem paralelní. <u>Existují dva druhy textilního skla:</u> nekonečné skleněné vlákno sestávající z velkého počtu nekonečných paralelních filamentů s průměry obvykle mezi 5 a 15 µm (mikronů). Tyto filamenty drží pohromadě ve vláknu (nekonečný pramen nebo pramenec) pomocí „klíždla“ (obvykle plastový materiál); vzhled těchto pramenců je podobný pramenům hedvábných pramenců, skleněné střížové vlákno sestávající z mnoha filamentů různých délek a poskytující pramence, které jsou měkké a chlupatého vzhledu.
7019 11 00	Stříž (chopped strands) o délce nejvýše 50 mm Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 11.
7019 12 00	Pramence (rovings) Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 12.
7019 19 90	Ze střížových vláken Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 19. Do této podpoložky patří příze vyrobená ze střížových vláken.
7019 31 00	Rohože Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 31.
7019 32 00	Tenké listy (závojevina) Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 32.

Z uvedené tabulky je zřejmé, že existují dva odlišné druhy skleněných vláken, ze kterých mohou být vyráběny výrobky spadající do jednotlivých podkategorií KN (stříž, pramence, příze, rohože, závojevina).

Nejpřehledněji rozdílnost dané problematiky ukazují Vysvětlivky ke KN z roku 2016 (2016/C 30/04): Podle článku 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 (1) se Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie (2) mění takto:

Na straně 279 se vysvětlivka k číslu: „7019 Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny)“ nahrazuje tímto: „7019 Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny).

Skleněná vlákna tedy zahrnují dvě hlavní kategorie:

- a) textilní skleněná vlákna (skleněná vlákna z filamentů) vyrobená z textilního skla, tj. skleněné výrobky, jejichž filameny jsou většinou navzájem paralelní; textilní skleněná vlákna se většinou používají jako výztuž jiných materiálů, např. kompozitů, plastů,
- b) vlákna ze skleněné vlny; vlákna ze skleněné vlny (náhodně orientovaná vlákna) vyrobená rotačním spřádáním, užívají se převážně k izolačním účelům.

Existují tak dva druhy textilního skleněného vlákna:

- prvním je (nekonečné) skleněné vlákno z filamentů, které se skládá z velkého počtu nekonečných paralelních filamentů s průměry obvykle mezi 3 a 34 µm (mikronů); po vytvoření jsou tyto nekonečné filameny spojené do pramene podle své velikosti (takzvané „klížení“, který je navržený tak, aby usnadňoval další výrobní kroky (řezání, vinutí, kroucení, tkaní atd.); meziprodukty se pak používají na výrobu některých komerčních druhů výrobků ze skleněných vláken (stříž, pramence, příze atd.),
- druhým je nesouvislé skleněné vlákno z filamentů (střížové skleněné vlákno), které se skládá z filamentů krátké délky řezaných nebo lámaných během výrobního procesu a tažených do nekonečného pramene volně spojených vláken; obvykle se užívají ve tkaninách, například na obkládání stěn ve stavebnictví a ve stavebním odvětví.

Textilní skleněná vlákna lze dále zpracovávat na tyto výrobky tohoto čísla:

- rohože a síťoviny z chemicky vázaných vláken, tj. rohože ze stříže, rohože z nekonečných pramenů a typické netkané výrobky jako tenké listy (závojovina), kladené síťoviny (laid crims) atd.,
- textilie z mechanicky vázaných vláken, tj. tkaniny, nekrimpované textilie, pletené textilie, háčkové textilie, vpichované textilie jako například tkaniny z pramenců, otevřené síťoviny, sítě.

Podle nařízení č. 248/2011 – bod 11 – dotčeným výrobkem je: stříž (*podkategorie skleněných vláken KN 7019 11 00*), pramence (*KN 7019 12 00*), lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny.

Podle nařízení č. 812/2010 – bod 15 a bod 17 – je ve vztahu k dotčenému zboží bod 15 identický s bodem 11 nařízení č. 248/2011 a bod 17 pak dále uvádí, že „toto řízení se týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken – tj. stříže, pramence, rohože - s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a příze.“

Z uvedeného podle názoru Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „zatímco v bodu 17 jsou uvedeny jen rohože s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, bod 15 zcela jasně uvádí rohože z nekonečných skleněných vláken a označuje nařízení, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházející z Čínské lidové republiky“.

Nejvyšší správní soud shledal, že „bylo-li tedy cílem zákonodárce postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to měl výslovně uvést a z textu právního předpisu to musí explicitně vyplývat. Uvedl-li ovšem zákonodárce, že antidumpingovému clu podléhají jen rohože z nekonečných skleněných vláken, pak se Nejvyšší správní soud musel ztotožnit s názorem stěžovatele, že s odstupem času nelze rozumně a po právu dovozovat, že i skleněná stříž je vyrobená z nekonečných skleněných vláken, a proto rohože vyrobené ze skleněné stříže jsou rohožemi vyrobenými z nekonečných skleněných vláken.“

Co se týče použitého výrazu „filament“, poukázal Nejvyšší správní soud na odbornou literaturu, kdy „např. i v internetové encyklopedii Wikipedia, lze zjistit, že výraz „filament“ je v textilní terminologii mezinárodním označením pro všechna vlákna neomezené délky, respektive všechna umělá textilní vlákna s výjimkou vláken, která jsou stříhána, řezána nebo trhána na určitou délku, a pro přírodní hedvábí. V češtině se slovo „filament“, a to právě s ohledem na mezinárodní význam tohoto výrazu, nahrazuje výrazem „nekonečné vlákno“. Nekonečným vláknem není vlákno, které je nastříháno.“

Dále Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že „závěr, podle něhož výrobkem z nekonečných skleněných vláken je samotná stříž, neodpovídá výše uvedené tabulce KN, protože podle ní stříž a rohože jsou jednotlivé produkty z textilních skleněných vláken, které jsou na stejné úrovni a jsou odlišeny KN – 7019 11, a 7019 31. Je-li proto spornou otázkou zařazení zboží v podobě rohože z nekonečného skleněného vlákna nebo rohože ze stříženého vlákna, je podle názoru Nejvyššího správního soudu nezbytné vyhledat v tabulce vysvětlivek začátek k položce 7019 a pak pokračovat ve čtení tabulky směrem dolů ve směru (skleněné střížové vlákno - nadřazený pojem stříž - podkategorie) a patrně samotná stříž tak může být vyrobena jak z nekonečného skleněného vlákna, tak i ze skleněného střížového vlákna. Pro účely posouzení nyní projednávané věci je třeba mít na zřeteli, že antidumpingovému clu podléhá jen stříž vyrobená z nekonečného skleněného vlákna. Pokud je samotná stříž vyrobená z nekonečného skleněného vlákna a z této stříže je následně vyrobena rohož, pak lze uvažovat o tom, že tato rohož bude podrobena antidumpingovému clu – neboť by to odpovídalo smyslu a účelu nařízení zdanit výrobky z nekonečného skleněného vlákna - nicméně Nejvyšší správní soud se nemohl ztotožnit s tvrzením žalovaného správního orgánu, že rohož vyrobenou ze skleněných střížových vláken lze zahrnout pod pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“, neboť tento závěr z KN bezprostředně nevyplývá.“

Antidumpingové clo se neukládá na dovoz veškerého zboží ze třetích zemí uvedeného pod příslušným kódem kombinované nomenklatury, ale jen na tu část zboží, která je uvedena popisem výrobku v úvodu článku 1 odst. 1 nařízení. Sazba konečného antidumpingového cla je pak v čl. 1 nařízení stanovena v závislosti na zemi původu zboží a výrobce zboží.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 3. 2011, č. j. 1 Afs 101/2010 - 83, publikovaném pod č. 2374/2011 Sb. NSS, uvedl v souvislosti s kódem TARIC, že rozhodující pro uložení antidumpingového cla podle článku 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 je dovoz

výrobků definovaných v tomto článku. Kódy TARIC (případně doplňkové kódy TARIC) obsažené v tomto nařízení samy o sobě uložení konečného antidumpingového cla nezakládají, nýbrž slouží pouze jako stručná identifikace dovozů, na něž článek 1 nařízení dopadá. Užití kódů TARIC v celním řízení vyplývající z čl. 5 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 je záležitost čistě praktická, neboť jinak by bylo třeba vždy přesně slovně popisovat dovážené výrobky.

Nejvyšší správní soud došel ve výše citovaném rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015-272, k závěru, že „*Za situace, kdy vysvětlivky ke KN rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, je samotným zákonodárcem považována pro účely uplatňování antidumpingového cla za výrobek z nekonečných skleněných vláken stříž stejně jako rohož (na stejné úrovni). Nelze proto dojít k jinému závěru, než že rohož vyrobená ze skleněné stříže není výrobkem, na který se vztahuje antidumpingové řízení a antidumpingové clo, neboť není rohoží vyrobenou z nekonečných skleněných vláken. Rohož ze skleněné stříže nekonečného skleněného vlákna je až výrobkem z jiného výrobku z nekonečného skleněného vlákna. Zákonodárce rohož vyrobenou z jiného výrobku z nekonečných skleněných vláken, tedy ze stříže nekonečných skleněných vláken, výslovně neoznačuje za výrobek, jehož se týká antidumpingové řízení.*“ Výše uvedené závěry lze plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc.

Dále žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo zdůvodněno zejména na výše uvedeném výkladovém stanovisku Evropské komise, Generálního ředitelství pro obchod, Ředitelství H – Ochrany obchodu a závěru Výboru pro celní kodex z roku 2013. Jde o nové podklady opatřené žalovaným až v průběhu odvolacího řízení, o nichž nebyl žalobce žalovaným vyrozuměn a nemohl se k nim v průběhu řízení vyjádřit a navrhnout další důkazy, čímž žalovaný porušil ustanovení o řízení zejm. § 115 odst. 2 daňového řádu. Dále žalobce namítal, že fakt zmiňovaný žalovaným, že se žalobce s těmito podklady seznámil již v předcházejících řízeních, je v ohledu shora uplatněného žalobního důvodu nevýznamný.

Žalovaný k této žalobní námitce uvedl, že celní správě byly výsledky zasedání výboru pro celní kodex týkající se sazebního zařazování předmětného zboží a uplatňování antidumpingového cla na dovozy předmětného zboží z ČLR známy již v době propuštění zboží do volného oběhu a celní úřad také v souladu s výsledky zasedání výboru pro celní kodex antidumpingové clo již při propuštění předmětného zboží do volného oběhu žalobci vyměřil. Rozhodně se dle žalovaného v projednávané věci nejednalo o nové skutečnosti, které byly získány až v odvolacím řízení. Dále žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí na tyto známé skutečnosti odkázal, přičemž zároveň uvedl, že jsou nepochybně známé i žalobci – viz věta: „*Jak s výsledky zasedání výboru pro celní kodex, tak se stanoviskem Evropské komise, byl odvolatel seznámen v rámci předchozích odvolacích řízení týkajících se ve svém meritu stejné věci (č. j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5. 3. 2014), tedy v době podání odvolání proti napadenému rozhodnutí mu byly tyto skutečnosti známy.*“

Soud shledal také tuto žalobní námitku důvodnou, neboť se žalovaný v rámci odvolacího řízení dopustil závažného porušení jeho procesní povinnosti, když žalobce před vydáním rozhodnutí neseznámil se skutečnostmi a důkazy, které jej prokazují, a dále mu neumožnil, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil. Žalovaný tak porušil ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu, což působí nezákonnost rozhodnutí a je důvodem k jeho zrušení, což shodně uvádí i komentář k daňovému řádu: „*Pokud by odvolací orgán povinnosti seznámit odvolatele s podklady pro rozhodnutí nedostál, zatížil by odvolací řízení vadou, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o odvolání, a bylo-li by rozhodnutí napadeno žalobou, soud ve správním soudnictví by musel rozhodnutí odvolacího orgánu zrušit a věc mu*

vrátit k dalšímu řízení. (Komentář k zákonu č. 280/2009 Sb. daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Praha: Wolters Kluwer ČR).

Byť žalovaný neopírá své rozhodnutí pouze o názory a odpovědi evropských orgánů, tvoří v odůvodnění napadeného rozhodnutí podstatnou část jeho argumentace. Odkaz žalovaného na to, že se žalobce seznámil s těmito podklady již v rámci řízení předcházejících, konkrétně č. j. 9077-3/2014-900000-304.8 ze dne 5. 3. 2014, je v daných věcech irelevantní, byť se jedná o tvrzení pravdivé. Seznámení žalobce s danými podklady v rámci jiných správních řízení nemůže nahrazovat aktivní plnění procesních povinností žalovaného, neboť tak nedochází k naplnění ustanovení § 115 odst. 2 pro konkrétní řízení, jehož smyslem je ochrana před vznikem překvapivých rozhodnutí, přičemž řádný opravný prostředek je již nadále vyloučen.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, náklady za zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí věci, sepsí žaloby) a 2 režijní paušály po 300,- Kč, celkem tedy 6.800,- Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a 21% DPH ve výši 1.428,- Kč. Celková výše přiznaných nákladů tak činí 11.228,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. listopadu 2017

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. K.